

Sygn. akt V GC 960/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Stella Czołgowska
Protokolant:	St. sek. Joanna Kaczanowska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2020 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 978,85 zł (dziewięćset siedemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 785,00 zł od dnia 10 września 2019 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 18,47 zł od dnia 22 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty.

2. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt V GC 960/20

UZASADNIENIE

W dniu 22 kwietnia 2020 r. J. S. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. o zapłatę kwoty 1.978,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 1.785,00 zł od dnia 10 września 2019 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 18,47 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na zasadach określonych w art. 98 § 1¹ kpc.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, podjęły współpracę w zakresie usług transportowych wykonywanych przez powoda na rzecz pozwanej. Powód w dniach 30 i 31 sierpnia 2019 r. wykonał na rzecz pozwanej usługi przewozu elementów wskazanych w dokumencie WZ 49/08/2019 z dnia 30 sierpnia 2019 r. z G. do T. oraz kolejno 31 sierpnia 2019 r. do miejscowości S.. Przy rozładunku towaru został przekazany dokument wydania towaru. Podczas odbioru nie zgłaszano pracownikowi powoda żadnych uwag i zastrzeżeń co do jakości i ilości dostarczonych produktów. Powód terminowo i prawidłowo wykonał usługę zgodnie z warunkami zamówienia dokonanego przez (...) sp. z o.o., dlatego wystawił w dniu 31 sierpnia fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.075,00 zł brutto z terminem płatności do 7 września 2019 r. W dniu 4 listopada 2019 r. pozwana dokonała wyłącznie częściowej zapłaty tj. kwoty 1.290,00 zł. W związku z powyższym powód dochodzi pozewem kwoty 1.978,85 zł, na którą składa się kwota 1.785,00 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi w

transakcjach handlowych, kwota 18,47 zł tytułem odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia wymagalności tj. 10 września 2019 r. do dnia poprzedzającego częściową zapłatę tj. 3 listopada 2019 r., a także dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty od chwili wytoczenia powództwa do dnia zapłaty na podstawie art. 482 kc oraz kwota 175,38 zł jako równowartości kwoty 40 euro na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

W dniu 28 maja 2020 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Pozwana podniosła zarzut spełnienia świadczenia objętego fakturą VAT nr (...) w łącznej kwocie 2.290,00 zł oraz potrącenia w łącznej wysokości 780,00 zł.

Pozwana przyznała, że zleciła powodowi wykonanie usługi transportowej do Zakładów (...). Strony ustaliły za tę usługę wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł netto tj. 3.075 zł brutto. Przyznała również, że powód w dniach 30 i 31 sierpnia 2020 r. wykonał na jej rzecz usługę przewozu elementów wskazanych na dokumencie WZ 49/08/2019 z dnia 30 sierpnia 2020 r. Za powyższą usługę powód wystawił fakturę VAT (...) na kwotę 3075 zł brutto, którą pozwana uregulowała w części tj. w kwocie 2290 zł a nie jak twierdzi powód w kwocie 1290 zł. Natomiast pozwana odmówiła płatności kwoty 785 zł do czasu wyjaśnienia powstałego między stronami sporu. Strona pozwana podniosła, że w dniu 7 sierpnia 2019 r. zleciła powodowi wykonanie usługi transportowej, powód w dniu 9 sierpnia 2019 r. wykonał usługę transportową urządzeń wymienionych na dokumencie WZ 47/08/2019. Za tę usługę powód w dniu 12 sierpnia 2019 r. wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 2091,00 zł która została opłacona w dniu 14 sierpnia 2019 r. Pozwana wskazała, że zlecenie nie zostało wykonane w sposób należyty, gdyż w trakcie przewozu doszło do uszkodzenia transportowanego towaru. Pismem z dnia 28 sierpnia 2019 r. pozwana złożyła powodowi pisemną reklamację wskazując, iż uszkodzenie powstało z powodu rażącego niedbalstwa kierowcy. W związku z tym pozwana zażądała naprawienia powstałej szkody w kwocie 780 zł albowiem naprawa uszkodzonych urządzeń, elementów wymagała pracy 2 osób przez 15 godzin. Pozwana wystosowała do powoda pismo z dnia 14 października 2019 r. z notą obciążeniową na kwotę 780 zł. Następnie pismem z dnia 14 stycznia 2020 r. pozwana skierowała do powoda oświadczenie o potrąceniu wierzytelności w kwocie 780 zł z tytułu nienależytego wykonania zlecenia.

W dniu 5 sierpnia 2020 r. strona powodowa złożyła odpowiedź na złożony przez pozwanego sprzeciw, w którym cofnęła złożony pozew, co do kwoty 1.000 zł tytułem należności głównej objętej fakturą VAT nr (...). W związku z czym w dalszym ciągu dochodzi zasądzenia od pozwanego:

- kwoty 785,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 10 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 18,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- kwoty 175,38 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w oparciu o treść art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2020 r. tut. Sad umorzył postępowanie co do kwoty 1000 zł.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2020 r. udzielono J. S. zabezpieczenia roszczenia pieniężnego przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. tj. zabezpieczenia kwoty 3.211,90 zł poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego pozwanego.

Postanowieniem z dnia 14 września 2020 r. tut. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,75 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego.

Sąd ustalił, co następuje:

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, (...) sp. z o.o. w T. podjęła współpracę z przewoźnikiem J. S. w zakresie usług transportowych.

W dniu 7 sierpnia 2019 r. (...) sp. z o.o. zleciła J. S. wykonanie usługi transportowej, którą ten wykonał w dniu 9 sierpnia 2019 r., dostarczając towar wskazany w dokumencie wydania WZ 47/08/2019. Za tę usługę (...) w dniu 12 sierpnia 2019 r. wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 2091,00 zł, którą (...) sp. z o.o. zapłaciła w dniu 14 sierpnia 2019 r. Odnośnie tej usługi (...) sp. z o.o. nie miała zastrzeżeń.

Okoliczność bezsporna a ponadto:

- zeznania świadka O. K. – protokół elektroniczny z dnia 26 listopada 2020 r. – 00:03:26 – 00:22:02,
- zeznania P. K. – protokół elektroniczny z dnia 26 listopada 2020 r. – 00:33:07 – 00:48:18.

J. S. w dniach 30 i 31 sierpnia 2019 r. wykonał na rzecz (...) sp. z o.o. drugą usługę przewozu elementów wskazanych w dokumencie WZ 49/08/2019 z dnia 30 sierpnia 2019 r. z G. do T. oraz kolejno 31 sierpnia 2019 r. do przedsiębiorstwa Zakłady (...) w S.. Towar od przewoźnika odebrali pracownicy (...) sp. z o.o., którzy nie zgłosili zastrzeżeń odnośnie dostarczonego towaru.

Okoliczność bezsporna

1 września 2019 r. pracownicy (...) sp. z o.o. po rozpakowaniu dostarczonych urządzeń, dostrzegli, że elementy maszyny są pocięte i poinformowali o tym przełożonych.

Dowód:

- zeznania świadka O. K. – protokół elektroniczny z dnia 26 listopada 2020 r. – 00:03:26 – 00:22:02,
- zeznania P. K. – protokół elektroniczny z dnia 26 listopada 2020 r. – 00:33:07 – 00:48:18.

Uszkodzenia urządzeń zostały zgłoszone J. S. telefonicznie po około 2 tygodniach od dostarczenia towaru.

Dowód:

- zeznania J. S. – protokół elektroniczny z dnia 26 listopada 2020 r. – 00:22:14-00:30:40.

Pismem oznaczonym datą 28 sierpnia 2019 r., nadanym w dniu 14 października 2019 r. (...) sp. z o.o. zgłosiła J. S. reklamację na usługę transportową z dnia 9 sierpnia 2019 r., wskazując na powstanie uszkodzeń w przesyłce i żądając naprawienia szkody w kwocie 780 zł

Dowód: reklamacja wraz z dowodem nadania – k. 68-69v.

W dniu 14 października 2019 r. (...) sp. z o.o. wystawiła notę obciążeniową w związku z kosztami dokonanej naprawy urządzeń transportowanych, objętych zleceniem, którego dotyczyła (...) na kwotę 780 zł i przesyłała ją J. S..

Dowód: pismo z dnia 14 października 2019 r. wraz z notą obciążeniową i dowodem nadania – k. 78-80v.

Pismem z dnia 17 października 2019 r. J. S. odmówił zaksięgowania noty obciążeniowej, wskazując, że nie było zastrzeżeń co do odebranego towaru.

Dowód:

- pismo z dnia 17 października 2019 r. –k. 81

Pismem z dnia 14 stycznia 2020 r., nadanym 27 stycznia 2020 r. działający w imieniu (...) sp. z o.o. prezes zarządu P. K. złożył J. S. oświadczenie o potrąceniu wierzytelności w kwocie 780 zł przysługującej z tytułu (...) z tytułu zgłoszonej reklamacji na uszkodzenie urządzeń podczas wykonywania usługi transportowej.

Dowód:

- oświadczenie o potrąceniu wraz z dowodem nadania –k. 14 stycznia 2020 r.

W dniu 12 września 2019 r. (...) sp. z o.o. zapłaciła J. S. kwotę 1000 zł wpisując w tytuł przelewu (...).

Dowód:

- potwierdzenie przelewu – k. 55.

Pismem z dnia 24 września 2019 r. J. S. wezwał (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 2075 zł tytułem (...).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 17-18.

W dniu 4 listopada 2019 r. (...) sp. z o.o. zapłaciła J. S. kwotę 1290 zł wpisując w tytuł przelewu (...) minus koszty naprawy urządzeń z tytułu szkody w transporcie.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu – k. 55.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo w oparciu o fakty bezsporne między stronami a w pozostałym zakresie na podstawie wnikliwie ocenionych dowodów przywołanych powyżej. Zebrany w sprawie materiał dowodowy był pełen i wymaga wobec tego szerszego omówienia.

Przede wszystkim należy zauważyć, że w ramach współpracy doszło do wykonania przez J. S. dwóch usług przewozu - odnośnie towaru wskazanego w dokumencie wydania WZ 47/08/2019, za którą J. S. w dniu 12 sierpnia 2019 r. wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 2091,00 zł, którą (...) sp. z o.o. zapłaciła w dniu 14 sierpnia 2019 r., a także usługę przewozu elementów wskazanych w dokumencie WZ 49/08/2019 z dnia 30 sierpnia 2019 r. z G. do T. oraz kolejno 31 sierpnia 2019 r. do przedsiębiorstwa Zakłady (...) w S. za którą przewoźnik wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.075,00 zł brutto z terminem płatności 7 września 2019 r. i za którą (...) sp. z o.o. zapłaciła w części tj. 2.290,00 zł. Prezes zarządu (...) sp. z o.o. P. K., a także świadek O. K. wskazali, że pierwsza usługa została wykonana prawidłowo, a zastrzeżenia dotyczą drugiej wykonanej usługi, gdzie ich zdaniem towar został uszkodzony podczas transportu.

Jest to o tyle istotne, gdyż przedłożone przez stronę pozwaną dokumenty wprost wskazują na uwagi co do przewozu wykonanego w dniu 9 sierpnia 2019 r. w związku z którym wystawiono WZ 47/08/2019 i za który J. S. w dniu 12 sierpnia 2019 r. wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...), a więc odnośnie przewozu co do którego prezes zarządu pozwanej spółki nie ma zastrzeżeń. Dokument dotyczący reklamacji jest datowany na dzień 28 sierpnia 2019 r. a wysłany dopiero w dniu 14 października 2019 r. Przyjmując zgodnie z zeznaniami prezesa zarządu, świadka-pracownika pozwanej-O. K. oraz pozwanego J. S., które jawią się jako wiarygodne w tym zakresie, że zastrzeżenia dotyczą drugiej z wykonywanych usług tj. przewozu dokonanego w dniach 30-31 sierpnia 2019 r., to dokument ten jest

opatrzony datą sprzed spornego wykonania przewozu! Dodatkowo został wysłany dopiero po upływie ponad miesiąca od dnia dokonania przewozu. Ponadto wskazano w nim zastrzeżenia odnośnie innej umowy przewozu, co do której zarówno świadek O. K., jak również prezes zarządu pozwanej P. K. zeznali, że była wykonana prawidłowo. Wpływa to znacząco na wiarygodność dokumentów przedłożonych przez stronę pozwaną, gdyż wszystkie wskazują na umowę przewozu towaru wskazanego w WZ 47/08/2019, z którym związana jest faktura VAT nr (...). Natomiast powód dochodzi należności za przewóz towaru w dniach 30-31 sierpnia 2019 r. wskazanego w dokumencie WZ 49/08/2019, za który wystawiona została faktura VAT nr (...) na kwotę 3.075,00 zł brutto z terminem płatności 7 września 2019 r.

Ta rozbieżność dat na dokumentach sprawia, że w ocenie Sądu zeznania świadka O. K. i prezesa zarządu pozwanej P. K. odnośnie tego, że zgłoszono przewoźnikowi wady w towarze następnego dnia po dokonanych transporcie są całkowicie niewiarygodne i Sąd dał wiarę zeznaniom J. K., że został poinformowany o ewentualnych uszkodzeniach dopiero po ok. 2 tygodniach od dokonania transportu towarów. Natomiast zdaniem Sądu rozbieżność dat przedłożonych dokumentów świadczy o tym, że zostały one sporządzone w dużo późniejszym terminie – w październiku 2019 r. kiedy to zostały wysłane do powoda. Upływ czasu spowodował dodatkowo pomyłkę w zakresie oznaczenia umów przewozu łączących strony, gdyż w istocie wskazana w nich usługa przewozu była bezspornie wykonana i nie ma do niej żadnych zastrzeżeń, natomiast zastrzeżenia dotyczyły umowy późniejszej, obejmującej przewóz towaru w dniach 30-31 sierpnia 2019 r.

Przechodząc do rozważań prawnych, należy w pierwszej kolejności wskazać, że strony łączyły dwie umowy przewozu towarów, do których zastosowanie znajdują regulacje prawne ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe. Bezspornym jest to, że powód wykonał zlecenie przewozu towaru w dniach 30-31 sierpnia 2019 r., a ustalone wynagrodzenie z tego tytułu wynosiło 3.075,00 zł z terminem płatności do dnia 7 września 2019 r. Bezspornym jest również to, że pozwana zapłaciła z tytułu tego przewozu łącznie 2.290,00 zł – 1000 zł w dniu 12 września 2019 r. i 1290 zł w dniu 4 listopada 2019 r.

Sporna jest kwota należności głównej z tej umowy przewozu w wysokości 780 zł, gdyż pozwany twierdzi, że dokonał skutecznego potrącenia swojej wierzytelności z tytułu naprawienia szkody powstałej podczas przewozu.

Dla rozstrzygnięcia istotnym jest zatem w pierwszej kolejności ustalenie, czy pozwanemu taka wierzytelność przysługiwała.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 prawa przewozowego przewoźnik ponosi odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania oraz za opóźnienie w przewozie przesyłki. Natomiast zgodnie z art. 76 prawa przewozowego przyjęcie przesyłki przez uprawnionego bez zastrzeżeń powoduje wygaśnięcie roszczeń z tytułu ubytku lub uszkodzenia, chyba że: szkodę stwierdzono protokolarnie przed przyjęciem przesyłki przez uprawnionego; zaniechano takiego stwierdzenia z winy przewoźnika; ubytek lub uszkodzenie wynikało z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa przewoźnika; szkodę niedającą się z zewnątrz zauważyć uprawniony stwierdził po przyjęciu przesyłki i w terminie 7 dni zażądał ustalenia jej stanu oraz udowodnił, że szkoda powstała w czasie między przyjęciem przesyłki do przewozu a jej wydaniem. Bezspornym jest, że pozwany przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń, lecz powołuje się na okoliczność, że uszkodzeń nie można było z zewnątrz zauważyć i możliwe to było dopiero dnia następnego, po rozpakowaniu towaru i przystąpieniu do montażu. W takim przypadku zgodnie z powyższym wyjątkiem, roszczenie odszkodowawcze z tytułu ubytku i uszkodzenia nie wygasa w momencie odbioru przesyłki, a dopiero po upływie 7 dni od odbioru, chyba że uprawniony w powyższym terminie zażądał ustalenia jej stanu oraz udowodnił, że szkoda powstała w czasie między przyjęciem przesyłki do przewozu a jej wydaniem.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że pozwana tego terminu nie dochowała, wobec czego jej ewentualne roszczenia odszkodowawcze wygasły. Wierzytelność przedstawiona do potrącenia zatem nie istniała i nie mogła wywrzeć skutku w postaci umorzenia wierzytelności przysługującej powodowi.

Na stronie pozwanej spoczywał ciężar dowodu wykazania, że w terminie 7 dni od doręczenia przesyłki zgłosiła przewoźnikowi żądanie ustalenia stanu przesyłki. Pozwana jednak nie przedstawiła żadnego dowodu, który wskazywałby na dochowanie tego terminu tj zgłoszenie najpóźniej do dnia 8 września 2019 r. Przede wszystkim nie

może o tym świadczyć mail z dnia 28 sierpnia 2019 r. z dokumentacją zdjęciową uszkodzeń, a to z tego powodu, że dostarczenie towaru ze spornego przewozu miało miejsce w dniu 31 sierpnia 2019 r., a zatem niemożliwym jest aby mail ten faktycznie został sporządzony i wysłany tego dnia, gdyż sporny przewóz towaru jeszcze nie nastąpił. Natomiast pozostałe dokumenty, pomijając chwilowo całkowicie to, że w ich treści wskazano przewóz z innej umowy, zostały doręczone powodowi dopiero w październiku 2019 r. a więc po upływie ponad miesiąca od dnia dostarczenia przesyłki.

Powództwo zatem okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu.

Zasadności powództwa nie zmieniałaby również ocena, że pomimo wyraźnych twierdzeń stron, doszło do ich pomyłki odnośnie rozróżnienia dwóch łączących ich umów, a ewentualne uszkodzenia towaru nastąpiły podczas przewozu wykonanego w dniu 9 sierpnia 2019 r. na podstawie dokumentu WZ 47/08/2019, objętego fakturą VAT nr (...), gdyż i w tym przypadku mail z dnia 28 sierpnia 2019 r. nastąpił po upływie 7 dni od dnia odebrania towaru bez zastrzeżeń, wobec czego ewentualne roszczenia z tytułu uszkodzenia przewożonych rzeczy również wygasły i nie można ich było przedstawić do potrącenia.

Z uwagi na powyższe powództwo J. S. o zapłatę zasługiwało na uwzględnienie w całości dlatego Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 978,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 785,00 zł od dnia 10 września 2019 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 18,47 zł od dnia 22 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty. Na zasądzoną kwotę 978,85 zł składają się: kwota 785 zł tytułem wynagrodzenia za usługę przewozu, kwota 18,47 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 10 września 2019 r. do dnia poprzedzającego częściową zapłatę tj. 3 listopada 2019 r. oraz kwota 175,38 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 kpc wzajemnie znosząc je między stronami, gdyż powód wygrał proces w 49,46% natomiast pozwany w 50,54% czyli niemalże w jednakowym zakresie. Pierwotnie powód dochodził kwoty 1978,85 zł, następnie cofnął pozew odnośnie kwoty 1000 zł. W zakresie cofnięcia pozwu, powoda należało uznać za przegrywającego w tej części proces, gdyż pozwany przed wytoczeniem powództwa roszczenie w tym zakresie zaspokoił i nie dał powodu do jego wytoczenia w tej wysokości.

z.

1. Odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. za 20 dni lub z wpływem